

Min älskade pappa fyllot

Den så kallade
pappan fyllot är
övertygad om att
han är en stjärna.
I själva verket är
han ingen och
inget och går mot
sin undergång.
Barnet är alldeles
förvirrad av alla
dubbla budskap,
antydningar och
diffusa signaler.
Tystnadskulturens
blöta filt ligger över
glädjen och hoppet.
Barnet ligger och
försöker sova men
har sån svår ångest.
Familiens ångest är
fritt flytande och
ohanterbar då alla
känner av alla.
Pappa har gått upp
40 kilo och hans hud
är svampigt illaluktande.
Han är övertygad om
att han är en stjärna
men han går rakt mot
avgrunden och barnet
är förvirrat och har ångest
och mamma är vansinnig
i sitt overseende och sin
smått besatta optimism.
Pappa är full och river ned
en piedestal och ligger på
som en övergödd gris

klagande och svärande
klockan 3 på natten och
barnet kan inte somna om
sen och ingen kommer och
undrar hur han mår och Greve
Dracula ligger under hans säng.
Pappa är övertygad om att han
är en stjärna och att Jesus trots
allt älskar och förlåter honom.
Barnet blir plötsligt bråkig i skolan
och mobbar sina klasskamrater.
Allting har för länge sedan gått
alldeles för långt när pappa sitter
i sin träningsoverall deprimerad
som en chockad zombie påverkad
av sprit och valium men barnet kan
inte sluta att trööstlöst muntra upp
liket, försöka få igång sin älskade
pappa som var så himla fin, stark
och rolig en gång i tiden, som faktiskt
var en klart lysande stjärna som folk
såg upp till och som hjälpte människor.
Pojken är 10 år gammal och även hans
livskvalitet börjar att chansera.
Pappa kräks över matbordet och
hösten och vintern 1975/76 är en
ändlös serie av pinsamma katastrofer.
Följande maj så orkar inte pappa längre
och tar livet av sig och det var väl så
himla skönt för honom. Pojken går in i
en posttraumatisk fantasivärld eftersom
ingen pratar med honom, ingen tar hand
om honom. Vissa barn har en förbannad
otur med vilken familj de hamnar de
rårkar hamna i. Livet kan vara så utstuderat
och surrealistiskt hårt och grymt och
djävulen njuter och slår på sin trumma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten